

lige hälsingekonstnären John Sten. Hur spelades det då inte hemma hos oss. Och hur lyssnade jag inte. Jag kommer ihåg mycket av det spelmansjubel vi kände, men bäst kommer jag ändå ihåg den min som Jon Erik gjorde när han fick se mitt munspel — som jag då för tiden tog en del toner på — samt det enradiga dragspel, som jag nyss hade fått, men som jag då ännu inte kunde ta så mycket musik ur.

— Fy fan, pojke! sa han. (Jon Erik har aldrig varit rädd för kraftiga ord). Du menar väl inte att du tänker försöka spela på den där smörjan?

Skansen måste jag ju erkänna saken, men han sken upp en smula när min mamma förklarade att hon just nöll på att ge mig lektioner på piano. Men beträffande dragspelet har Jon Erik ändrat uppfattning (inte om mitt förstås, för jag slutade faktiskt att spela på det nästan innan jag hade börjat lära mig konsten). Hans son Ivan Thelmé har förändrat hans syn på dragspelet, ty dels är ju Ivan en av våra skickligaste dragspelare, dels är det moderna dragspelet ett verkligt musikinstrument i förhållande till det gamla "piglocket".

Fans polska på Skansen.

Starka ord, var det ja. När Jon Erik Öst kämpade sig till riksspelmansmedaljen på Skansen spelade han bl.a. en brudpolska från Hälsingland och en polska som heter Fans polska. En samtida åhörare sa: "Han exekverade sin Fans polska som om han haft fan i ärmen", och strax därpå talade tidningen Uppsala om att man trodde att det var en ny Ole Bull som spelade, när man hörde Jon Erik Öst.

De två som vid den första Skansenstämman väckte den största uppmärksamheten var hälsingen Jon Erik Öst och skåningen Olof Andersson, som jag talat om här ovan. Olof Andersson var då, liksom Jon Erik, en 25-årig yngling, men han spelade då endast polskor i moll under det att Jon Erik hade "fan" både i fiolen och kroppen. Hur kommer det sig förresten att man alltid tycker att "fan" bör gå i dur?

(Forts å sid. 11).

JON ERIK ÖST . . .

(Forts. fr. sid. 7).

Stora hyllningar på jubileumsstämorna.

Jon Erik Öst kan inte — till sorg för alla hans vänner — längre spela sin fiol. Han har ont i sina händer, men i tungan sitter fortfarande geisten kvar och alla hoppas att han ska kunna komma dels till Hudiksvall i pingst — det har synts en del oriktiga uppgifter om tidpunkten bl.a. även i HT för stämmorna i Hudik och på Skansen, men det är bara att komma ihåg att jubileumsstämman på Skansen sker den 28 och 29 maj och att jubileumsstämman i Hudiksvall blir i pingst) — som sagt vi hoppas att Jon Erik ska komma både till Hudiksvall där man då räknar med att han ska bli con-

férencier samt till Skansen där han väntas hålla ett tal vid jubileumsstämman. Alla hoppas också att Olof Andersson ska kunna komma med åtminstone på Skansen.

Jon Eriks hustru, Ester Jonsdotter född i Undersvik i Hälsingland, fyllde nyligen 50 år, och är själv riksspelman. Alla hoppas att även hon skall kunna komma till jubileumsstämorna. Var ska för övrigt trollrottningen själv vara om inte där Stortrollet är? Jon Erik är Stortrollet, ty det är vår svenska stormusik har trollar fram på sin fiol, och Ester är Trollrottningen, ty många av Jon Eriks egna trolltoner har kommit till genom inspiration från henne. Alla vi som tror på spelmansmusiken och som vet att den är grunden till all musik, hälsar jubilaren på 75-årsdagen.

Eskilstuna

LÖRDAG
den 7 maj

Notkunniga för folkmu

